

Pohádka o hladovém Kobližkovi, který se naučil být zdvořilý

Byl jednou jeden Kobližek. A ten byl pořád hladový. Byl také trošku tlustoučký, celý kulatý a pěkně se kutálel. Kutálí se tak po lese, kutálí, kutálí a potká zajíce.

Kobližek říká zajíci: "Zajíci, zajíčku, já mám takový hlad."

A zajíc odpoví: "No, pojď se podívat ke mně do pelíšku, mám tam schovanou mrkvičku. Ale je to všechno, co mám."

Kobližek rychle odpoví: "Tu si dám!" A než se zajíc nadál, Kobližek mrkvičku snědl. "Ham a chramst," a bylo po mrkvičce. Kobližek ale nepoprosil ani nepoděkoval.

Kutálí se Kobližek dál a potká medvěda. "Medvěde, medvěde, já mám hlad," volá Kobližek.

Medvěd brumlá: "Brum, brum, brum, Kobližku, ale já nic nemám, jen tenhle med od včel."

Kobližek rychle přiskočí: "Hub a hub a lízi, lízi," a celý medvědův med slízal. Ani tentokrát Kobližek nepoprosil ani nepoděkoval.

Kutálí se Kobližek dál a potká babičku s dědou. Babička s dědou nesou plný pytel hub. Zrovna se jim podařilo nazbírat spoustu hřibů.

Kobližek volá: "Dědo, já mám hlad."

Babička s dědou říkají: "No, my máme jenom tenhle plný pytel hub."

A Kobližek odpoví: "Mňam a chramst, hub a mlask," a celý pytel i s houbami spolkl. Babička s dědou byli smutní, ale co mohli dělat? Kobližek zase nepoprosil ani nepoděkoval.

Kutálí se Kobližek dál a potká lišku. "Liško, já mám hlad," volá na lišku.

Liška povídá: "Já nemám, co bych ti dala. Mám tři liščata a mám co dělat, abych je uživila. Mám jen trošku krmení."

Kobližek zase: "Ham a chramst a mlask," a snědl i liščatům jejich krmení. Ani teď Kobližek nepoprosil ani nepoděkoval.

Kobližek byl sice stále hladový, ale všechna zvířátka byla smutná. Zajíc říkal: "Kobližek mi snědl mrkev a ani nepoděkoval." Medvěd bručel: "Kobližek mi slízal celý med a ani neřekl děkuji." Babička s dědou byli smutní, že Kobližek snědl všechny houby, a nemohli udělat smaženici. Liščata byla hladová a plakala.

Nikdo se nechtěl s Koblížkem kamarádit. Koblížek teď, když byl najedený, chtěl hledat kamarády a volal: "Kdo si se mnou bude hrát?" Ale nikdo se neozval. Koblížek byl překvapený a smutný. Uvědomil si, že nikoho nepoprosil o jídlo a ani nikomu nepoděkoval.

Rozhodl se tedy jít za všemi zvířátky a omluvit se. Řekl: "Zvířátka, kamarádi, už to neudělám. Moc a moc se omlouvám. Vím, že jsem měl poprosit a potom poděkovat. Nebylo to ode mě hezké. Teď se vám to pokusím vynahradit."

Koblížek poprosil Budulínka, aby mu pomohl připravit velikou hostinu pro všechna zvířátka. Pozval je do chaloupky k babičce a dědovi. Celou chaloupku vyčistil, vymetl, vycídlil a babičce i dědovi uvařil.

Všichni byli moc a moc šťastní. A nejvíc šťastný byl Koblížek, protože měl zase spoustu kamarádů. Od té doby si Koblížek vždycky dával pozor, aby poprosil a poděkoval, a zvířátka ho měla ráda. Tak skončila pohádka o hladovém Koblížkovi, který se naučil být zdvořilý a vážit si přátelství.

KONEC

Povídáme si o pohádce

1. Proč myslíš, že byl Koblížek pořád hladový?

Možná proto, že byl kulatý a měl pořád velký apetit.

2. Jak se asi cítil zajíc, když mu Koblížek snědl mrkev, aniž by poprosil nebo poděkoval?

Zajíc byl smutný a možná i trochu naštvaný, že mu Koblížek vzal jídlo bez dovolení a ani neřekl děkuji.

3. Jak se asi cítil medvěd, když mu Koblížek slízal celý med a ani neřekl děkuji?

Medvěd byl určitě zklamaný a možná i trochu naštvaný, že Koblížek nepoděkoval.

4. Jak se asi cítili babička s dědou, když jim Koblížek snědl všechny houby a nemohli udělat smaženici?

Babička s dědou byli smutní, že nemohli udělat smaženici, protože Koblížek snědl všechny houby.

5. Co udělal Koblížek, aby se omluvil a napravil své chyby?

Koblížek se rozhodl jít za všemi zvířátky, omluvit se a připravit pro ně velikou hostinu.

6. Jak se asi cítila liška a její liščata, když jim Koblížek snědl jejich krmení a ani nepoděkoval?

Liška a její liščata byli smutní a hladoví, že jim Koblížek vzal jídlo bez dovolení a ani neřekl děkuji.

7. Co se změnilo, když se Koblížek omluvil a připravil hostinu pro zvířátka?

Zvířátka mu odpustila, všichni byli šťastní a Koblížek si znovu získal kamarády.

8. Líbilo se zvířátkům, že Koblížek připravil hostinu a omluvil se jim?

Zvířátka byla moc ráda, že se Koblížek omluvil a připravil pro ně hostinu, a odpustila mu.

Pohádka o hladovém Kobližkovi, který se naučil být zdvořilý

Scénář pro loutkové divadlo

OBRAZ 1

Návrh scény: Les, kde se Kobližek kutálí

Vypravěč: Byl jednou jeden Kobližek. A ten byl pořád hladový. Byl také trochu tlustoučký, celý kulatý a pěkně se kutálel. Kutálí se tak po lese, kutálí, kutálí a potká zajíce.

(Vyběhne zajíc.)

Kobližek: „Zajíci, zajíčku, já mám takový hlad.“

Zajíc: „No, pojď se podívat ke mně do pelíšku, mám tam schovanou mrkvičku. Ale je to všechno, co mám.“

Kobližek: „Tu si dám!“

Vypravěč: A než se zajíc nadál, Kobližek mrkvičku snědl. „Ham a chramst,“ a bylo po mrkvičce. Kobližek ale nepoprosil ani nepoděkoval.

OBRAZ 2

Návrh scény: Les, kde se Kobližek kutálí a potkává medvěda

(Přichází medvěd.)

Kobližek: „Medvěde, medvěde, já mám hlad.“

Medvěd: „Brum, brum, brum, Kobližku, ale já nic nemám, jen tenhle med od včel.“

Kobližek: „Hub a hub a lízi, lízi,“

Vypravěč: Kobližek rychle přiskočí a celý medvědův med slízal. Ani tentokrát Kobližek nepoprosil ani nepoděkoval.

OBRAZ 3

Návrh scény: Les, kde se Kobližek kutálí a potkává babičku a dědu

(Přichází babička a děda s plným pytlím hub.)

Kobližek: „Dědo, já mám hlad.“

Babička a děda: „No, my máme jenom tenhle plný pytel hub.“

Kobližek: „Mňam a chramst, hub a mlask,“

Vypravěč: Kobližek celý pytel i s houbami spolkl. Babička s dědou byli smutní, ale co mohli dělat? Kobližek zase nepoprosil ani nepoděkoval.

OBRAZ 4

Návrh scény: Les, kde se Kobližek kutálí a potkává lišku

(Přichází liška.)

Kobližek: „Liško, já mám hlad.“

Liška: „Já nemám, co bych ti dala. Mám tři liščata a mám co dělat, abych je uživila. Mám jen trošku krmení.“

Kobližek: „Ham a chramst a mlask,“

Vypravěč: Kobližek snědl i liščatům jejich krmení. Ani teď Kobližek nepoprosil ani nepoděkoval.

OBRAZ 5

Návrh scény: Les, zvířátka jsou smutná

(Vyběhne zajíc, medvěd, babička, děda a liščata.)

Zajíc: „Kobližek mi snědl mrkev a ani nepoděkoval.“

Medvěd: „Kobližek mi slízal celý med a ani neřekl děkuji.“

Babička a děda: „Kobližek snědl všechny houby a nemohli jsme udělat smaženici.“

Liščata: (pláčou) „Máme hlad, Kobližek nám snědl jídlo.“

Vypravěč: Nikdo se nechtěl s Kobližkem kamarádit. Kobližek teď, když byl najedený, chtěl hledat kamarády a volal: „Kdo si se mnou bude hrát?“ Ale nikdo se neozval. Kobližek byl překvapený a smutný. Uvědomil si, že nikoho nepoprosil o jídlo a ani nikomu nepoděkoval.

OBRAZ 6

Návrh scény: Les, kde se Koblížek omlouvá zvířátkům

(Koblížek přichází za zvířátky.)

Koblížek: „Zvířátka, kamarádi, už to neudělám. Moc a moc se omlouvám. Víím, že jsem měl poprosit a potom poděkovat. Nebylo to ode mě hezké. Teď se vám to pokusím vynahradit.“

Vypravěč: Koblížek poprosil Budulínka, aby mu pomohl připravit velikou hostinu pro všechna zvířátka. Pozval je do chaloupky k babičce a dědovi. Celou chaloupku vyčistil, vymetl, vycídlil a babičce i dědovi uvařil.

OBRAZ 7

Návrh scény: Chaloupka, kde se koná hostina

(Zvířátka se schází v chaloupce.)

Vypravěč: Všichni byli moc a moc šťastní. A nejvíc šťastný byl Koblížek, protože měl zase spoustu kamarádů. Od té doby si Koblížek vždycky dával pozor, aby poprosil a poděkoval, a zvířátka ho měla ráda. Tak skončila pohádka o hladovém Koblížkovi, který se naučil být zdvořilý a vážit si přátelství.

KONEC POHÁDKY

